

DECEMBER 2020

Deze uitgave is een extra uitgave van U-Today

UT-Kring

Clubgevoel in coronatijd

Biologische
Tuinvereniging
Drienerlo

06

04

Gemeenschapsgevoel

08

05

Van het
bestuur

10

GEWIS

Thuishonk:
Boerderij Bosch

Bezige bijen

12

'Instappen en je
nergens meer
zorgen om maken'

14

17

De meester
in jezelf

18

'Het is soms
passen en meten'

'Een wekelijks
hoogtepunt'

19

'Elk water
heeft bijzonder
visbestand'

20

23

Organisatie
UT-Kringactiviteiten
op nieuwe leest

22

Hechte
vriendenclub

Colofon

Dit magazine is een speciale uitgave van U-Today, het onafhankelijke, journalistieke medium van de Universiteit Twente, en is tot stand gekomen in samenwerking met de UT-Kring, de personeelsvereniging van de UT.

Aan deze special werkten mee:

Sandra Pool (coördinator & eindredacteur),
Maaike Platvoet (hoofdredacteur), Rense
Kuipers (journalist), Jelle Posthuma
(journalist), Rik Visschedijk (journalist)
en Marieke Enter (journalist).

UT-Kring: Anita van Dijk en Dirk de Groot.
Frans Nikkels & Rikkert Harink
(freelancefotografen)

Ontwerp en druk:

Jeremiah Wetzel
(SMG-Groep, www.smg-groep.nl)

Hoe te bereiken?

UT-Kring bestuur (hannie.rensink@hetnet.nl)
Boerderij Bosch (utkring@utwente.nl)
Biologische Tuinvereniging Drienerlo
(h.m.vandewater@utwente.nl)
Gewis (vilsterenca@gmail.com)
De Botte Hommel (vandiepenm@gmail.com)
Taji Tao & Qigong (j.f.popma@utwente.nl)
Tennisvereniging (m.j.b.tenbulte@utwente.nl)
Futsal (m.l.ehrenhard@utwente.nl)
Carperdiem (hsvcarperdiem@gmail.com)
Jeu de Boel (Cor.roordink@home.nl)

www.utwente.nl/nl/ut-kring

U-Today

Postbus 217, 7500 AE Enschede,
The Netherlands +31(0)53 489 2029,
utoday@utwente.nl
www.utoday.nl

VOORWOORD

Gemeenschapsgevoel

Nu we op dit moment noodgedwongen vooral veel thuis werken, kijken we op een andere manier naar ons werk. We merken ook hoe onze baan een prominent deel uit maakt van ons dagelijks leven. Toen het leven nog 'iets meer normaal' was, waren er ongetwijfeld regelmatig dagen dat we onze collega's meer zagen dan onze partners of kinderen.

De band met ons werk gaat veel verder dan alleen dat werk goed willen doen. We voelen ons verbonden met de opdracht waar we voor staan als universiteit en dragen allemaal vanuit onze eigen rol bij. Maar, we voelen ons ook verbonden met elkaar. Als ik ergens buiten de deur een collega tegenkom die ook het mondkapje met UT-logo draagt, schept dat gelijk een band. Zelfs als we elkaars naam niet weten.

Het gemeenschapsgevoel is van ongekend belang voor de universiteit, zeker voor een universiteit die de verschillende technologische en sociale wetenschapsgebieden met elkaar wil verknopen. Sinds haar oprichting heeft de personeelsvereniging, de UT-Kring, daar een waardevolle bijdrage aan geleverd. Deze special geeft een mooie inblik in de veelzijdigheid van de vereniging.

Sociale, sportieve en culturele en activiteiten zijn bij uitstek ideale gelegenheden om de collega's te leren kennen die we niet in ons dagelijks werk tegen komen. Dwars door alle diensten en faculteiten heen. We hebben ook veel waardering voor de wijze waarop de UT-Kring oud-collega's bij de universiteit betrokken houdt.

We willen de UT-Kring danken voor hun inzet voor de UT-gemeenschap en kijken uit naar nog vele jaren betrokkenheid.

Mirjam Bult,

Vicevoorzitter College van Bestuur,
Universiteit Twente

VAN HET BESTUUR

Clubgevoel in coronatijd

.....

Wie verlangt er níet naar om 'gewoon' weer even onder elkaar te zijn, met de leden van de UT-Kring? Helaas is in deze pandemie het gewone ongewoon geworden (en andersom). Met dit magazine krijgt onze saamhorigheid toch een gezicht.

Al sinds de oprichting op 18 maart 1964 staat de UT-Kring voor saamhorigheid, ontspanning en veelzijdigheid. Normaal gesproken brengen we dat tot uiting in de dingen die we doen als personeelsvereniging: de overkoepelende UT-Kringevenementen en de vele activiteiten van de sub-verenigingen. Helaas was 2020 geen goed jaar voor verenigingsmensen en andere gezelligheidsdieren. Door corona kreeg de saamhorigheid waar de UT-Kring voor staat een andere impact: juist dat we elkaar even níet opzochten.

Om toch uiting te geven aan dat gevoel van saamhorigheid en de wens om u als gewaardeerde UT-Kringleden wat ontspanning te bieden, is het idee ontstaan van dit magazine. Het is een viering van de veelzijdigheid van de UT-Kring; een ode aan al die mensen van allerlei pluimage die zich onder onze paraplu verenigen om samen datgene te ondernemen wat ze leuk vinden. Of dat nou betrekking heeft op sport, cultuur, techniek of iets heel anders - bij de UT-Kring vindt vrijwel iedereen iets van zijn of haar gading.

Uiteraard kijken we reikhalzend uit naar het moment waarop we weer veilig kunnen samenkomen in UT-Kringverband. Aan ideeën voor het nieuwe jaar geen gebrek. We zijn druk bezig plannen te maken om, zodra het weer kan, opnieuw die gezellige en veelzijdige uitlaatklep voor UT-medewerkers te zijn die we altijd al waren. We hopen dat we elkaar in 2021 weer vaak in levende lijve treffen. Tot dat moment koesteren we de online contacten en de saamhorigheid op afstand. Want ook dat is clubgevoel; clubgevoel in coronatijd.

Het bestuur van de UT-Kring,

Dirk de Groot, voorzitter
Hannie Rensink, secretaris
Anita van Dijk, penningmeester
Maarten Fokkinga, afgevaardigde GEWIS
Trudie Hondelink-Verbeek, beheerder Boerderij Bosch

THUISHONK:

Boerderij Bosch

.....

Naast en tegenover de tennisvelden van Ludica, ligt Boerderij Bosch, het gezellige trefpunt van de personeelsvereniging. Omgeven door enkele bungalows en De Stal, een ruimte te huur voor feesten en partijen die net als de boerderij bij de personeelsvereniging horen. Trudie Hondelink is beheerder.

Tussen de middag, van maandag tot en met donderdag, is er in de huiskamer van het uit 1903 daterende pand aardig wat aanloop van studenten en medewerkers die tegen een gereduceerd tarief een bioscoop- of saunakaartje aanschaffen ('ik verkoop er duizend per maand') of de locatie willen bespreken voor een feestje. Of, gewoon even wat laatste nieuwtjes willen delen met Trudie Hondelink, de beheerder van het voormalige boerenbedrijf aan de Campuslaan. Trudie is de vriendelijkheid zelf, kordaat als het moet en vooral gastvrij en sociaal. 'De mensen die hier komen weten dat. Ik luister naar hun verhaal, onderhoud wat ze vertellen. Geef ze raad als dat nodig is. Ik ken er veel, ze kennen mij, dat is lekker werken.'

Thuishonk

Rond de eeuwwisseling kreeg de leegstaande Boerderij Bosch haar huidige horecabestemming en de UT-Kring daarmee een vast eigen thuishonk. Met Trudie als beheerder. Dat had de UT-Kring, waarvoor ze naast haar

horecawerk allerlei evenementen organiseert, goed gezien. Dat vindt Trudie zelf ook: 45 jaar horeca- en UT-ervaring laat je immers niet zomaar met de noorderzon vertrekken. 'Misschien ben ik wel de continue factor, de meest ervarene. Het geweten, ja. Dit is de leukste baan van de UT, ik heb veel contacten, ken veel mensen. Wie maakt dat nou mee? Ik beschouw mezelf als de verbindende schakel tussen oud en nieuw. Tussen de generaties van nu en de medewerkers die hier al tientallen jaren werken en vaak de jaren zeventig en tachtig hebben meegemaakt.'

Trudie organiseerde tal van activiteiten voor de UT-Kring. Zoals een bezoek aan musicals, een dagje wintersport, jeu-de-boules, het sinterklaasfeest en de kerstmarkt in Berlijn. Ook bloemschikken zit in het pakket. Ook is ze altijd van de partij met de jaarlijkse uitstapjes. Vaste prik. 'Met z'n vijftigen in zo'n dubbeldekker, geweldig toch?' ●

Julianapenning

Vanwege haar bijzondere verdiensten voor de UT, ontving Trudie afgelopen 15 oktober de Julianapenning. De onderscheiding bestaat sinds 2000 en is een eerbetoon aan mensen met buitengewone verdiensten voor de Universiteit Twente. Dat de grenzeloos vriendelijke Hondelink een geknipte kandidaat is voor deze erepenning, zal iedereen kunnen beamen die weleens meedoet aan een UT-Kringactiviteit of binnenloopt bij Boerderij Bosch.

'Voor de UT-Kring is Trudie van onschatbare waarde. Maar eigenlijk is ze dat voor de hele UT, aldus UT-Kringvoorzitter Dirk de Groot.

De Julianapenning dankt zijn naam aan voormalig koningin Juliana, die destijds de officiële opening verrichtte van de Universiteit Twente. Toekenning gebeurt op onregelmatige basis en alleen per besluit van het college van bestuur.

*‘In de moes-
tuin leer je
dat niet alles
maakbaar is’*

Groen verbreedert

Dat je al wekenlang vol verwachting naar je bieten kijkt, maar bij het oogsten ontdekt dat er alleen nog maar kontjes staan – de rest opgegeten door de muizen. Of dat slakken net j uw sla-plantjes uitkiezen voor een vreetfrenzy. 'In de moestuin leer je dat niet alles maakbaar is', lacht Hellen van de Water. 'Maar dat is ook de charme.'

Hellen tuiniert bij de Biologische Tuinvereniging Drienerlo (BTD). Die heeft in totaal 141 tuinen op de campus, waarop wordt getuiniert door een mix van gepensioneerden, medewerkers en studenten. De BTD-tuiniers komen uit allerlei windstreken, net als de gewassen die ze telen – veel internationale leden verbouwen groenten en kruiden die ze kennen van thuis, voor zover dat kan in het Nederlandse klimaat. 'Bij ons vind je planten waar de gemiddelde Nederlandse moestuinier nog nooit van heeft gehoord', aldus Hellen. 'Dat is een van de dingen die tuinieren bij de BTD zo leuk maakt. Onze leden hebben heel uiteenlopende leeftijden en achtergronden, maar we hebben altijd iets om over te praten – desnoods met handen en voeten, als taal een barrière is. De tuin verbreedert.'

Jaarlijkse lading mest

Die goede sfeer blijft niet onopgemerkt. Vrijwel elk seizoen heeft BTD meer geïnteresseerden dan er tuinen zijn. Een tuinmentor maakt nieuwe leden wegwijs in het moestuinieren en de afspraken binnen de BTD. Elk lid moet bijvoorbeeld verplicht

helpen op de jaarlijkse mestkruidag, als aan het begin van het nieuwe tuinseizoen een lading tuinmest wordt bezorgd die moet worden verdeeld. 'Eigenlijk heeft iedereen daar een hekel aan, maar het moet t och – geen groei zonder mest. Daarom maken we er altijd een gezellige dag van, met aan het einde van de dag gezamenlijk pannenkoeken eten', aldus Van de Water. Verder wordt ieder lid geacht af en toe mee te doen aan een van de werkochtenden voor het onderhoud van bijvoorbeeld paden en andere gemeenschappelijke onderdelen, hoewel corona dat dit jaar bemoeilijkte. 'Daardoor ligt de boel er nu wat minder strak bij dan normaal.'

De B van biologisch

Verder werkt iedereen natuurlijk vooral in zijn of haar eigen tuin, waar je vrijwel carte blanche hebt om te verbouwen wat je wilt en hoe je dat wilt. Mits het biologisch is natuurlijk, want de BTD neemt de B in z'n naam heel serieus. Bestrijdingsmiddelen en kunstmest komen dus de poort niet in; de BTD-leden geven juist ruim baan aan natuurlijke processen om hun gewassen

te laten floreren. 'Er is ruimte voor allerlei teeltvormen. Een aantal leden teelt bijvoorbeeld niet in netjes gescheiden rijen, maar in permaculturen waarin alles dwars door elkaar groeit – vanuit het idee dat dat helpt tegen plagen en uitdroging van de bodem. En hun oogsten zijn steeds fantastisch, dus...'

Fijn ecosysteempje

Volgens Van de Water kunnen sommige leden echt toveren met hun tuin. Of dat ook geldt voor haarzelf? 'Moestuiniert staat synoniem voor leren omgaan met teleurstellingen', zegt ze lachend. 'Bij mij wisselen de tuinsuccessen en -mislukkingen zich gestaag af. Ik wil bijvoorbeeld al heel lang graag mooie rode kolen kweken, maar vooralsnog zonder succes. Terwijl andere gewassen het dan weer veel beter doen dan gedacht. Ik eet nu bijvoorbeeld nog steeds van die ene augurkplant van vorig jaar. En mijn wortel-oogst is dit jaar beter dan ooit.'

Voor Van de Water is dat grillige juist het mooie aan tuinieren bij de BTD. 'In de moestuin leer je dat niet alles maakbaar is; het gaat zoals de natuur het bepaalt. Ik vind dat heerlijk. Hier bij de BTD tuinieren we met respect voor de natuur  n voor elkaar. En op die manier vormen we een heel fijn ecosysteempje.' ●

‘De UT is nog steeds ónze UT’

.....

GEWIS is de seniorenvereniging van de UT-Kring. Wie dat associeert met een gemiddelde bejaardenbingo komt bedrogen uit, want de UT-roots van de leden laten zich niet verloochenen. ‘Met activiteiten op Jip- en Jannekeniveau hoef je hier niet aan te komen.’

Goed En Wel In Samenzijn, daar staat GEWIS voor. De vereniging bestaat al sinds 1977 en is destijds opgericht om de pensionerende collega's van de toen nog piepjonge universiteit de mogelijkheid te geven toch verbonden te blijven met 'hun' UT. Die binding met de UT – nog altijd hún UT – en met elkaar, is sterk bij de circa 365 GEWIS-leden, vertelt voorzitter Cees van Vilsteren. 'Bij andere universiteiten is zo'n sterke verbondenheid eigenlijk alleen op faculteitsniveau voelbaar, terwijl het bij ons UT-breed is. Faculteitsgrenzen en rangen en standen spelen geen rol; de leden zijn gelijkwaardig en kennen elkaar goed. Net als hun partners trouwens; GEWIS is nadrukkelijk óók voor de partners van de gepensioneerden.'

Kennishonger

GEWIS heeft normaal gesproken een van de meest rijkge vulde activiteitenkalender van alle subverenigingen van de UT-Kring. Eens in de twee weken is er een wandeldag voor de gepensioneerden en er zijn wekelijks mogelijkheden om te zwemmen en te sporten op de campus. Daarnaast organiseert GEWIS normaliter elke twee à drie weken een activiteit die inspeelt op de nog altijd aanwezige kennishonger van de gepensioneerde UT'ers. Van Vilsteren: 'Onze leden hebben een brede belangstelling en zijn geïnteresseerd om kennis te maken met nieuwe dingen en nieuwe ervaringen op te doen.' Aan ideeën geen gebrek, geeft hij aan. 'De ene keer hebben we een lezing over vlinders, de andere keer verdiepen we ons in robotica.'

Spelbreker

Helaas moeten de GEWIS-leden die activiteiten al heel lang missen. De grote spelbreker is uiteraard het coronavirus. 'Gezien hun leeftijd behoren onze leden tot de kwetsbare groepen en wij willen niet riskeren dat iemand via ons besmet zou

kunnen raken', aldus de voorzitter. Toen de weersomstandigheden nog niet zo winters waren, bracht de buitenlucht uitkomst: de Algemene Ledenvergadering vond plaats in het Openluchttheater. Van Vilsteren: 'En op diezelfde plek hebben de heren van het UT-bier meer verteld over hun gerstenat en een mooie bierfontein gedemonstreerd.' Inmiddels is het daar toch echt te fris. Daarom nemen ook de GEWIS'ers hun toevlucht tot online activiteiten. 'De meeste leden zijn behoorlijk digitaal vaardig. En er is hulp voor degenen die er zelf niet uitkomen met Microsoft Teams', vertelt Van Vilsteren.

Omzien naar elkaar

Hoewel iets (online) contact natuurlijk beter is dan niets, gaat bij GEWIS de vlag uit zodra hun circa zestig tot tachtig bijeenkomsten per jaar niet meer hoeven te wijken voor het coronavirus. GEWIS heeft namelijk een belangrijke sociale functie. 'Als u dat wilt is GEWIS voor u een vriendenclub', staat op de website – en volgens de voorzitter is dat geen loze belofte. 'De GEWIS-leden hebben allemaal de jaren des onderscheids ruimschoots bereikt. Iedereen wordt ouder, kwetsbaarder, en krijgt in toenemende mate te maken met ziekte en verlies. Ook in dat opzicht betekenen de GEWIS-leden veel voor elkaar. Dat gaat heel natuurlijk; we vangen de signalen wel op als we bij elkaar zijn. Tijdens onze bijeenkomsten in Boerderij Bosch lassen we bewust altijd een flinke pauze in, zodat mensen ruimschoots gelegenheid hebben met elkaar te praten. Het verklaart waarom niet alleen de 'grote' GEWIS-activiteiten node worden gemist, zoals het kerstdiner en de busreis, maar ook onze 'gewone' samenkomsten. De GEWIS-leden zijn gewoon heel belangrijk voor elkaar.' ●

Musical Soldaat van Oranje (2017)

Sportieve middag 2018

Gemeenschapsgevoel

..... Van een sportieve middag tot aan musicalbezoek, workshops tassen maken, bloemschikken en bezoeken aan de scheepswerf Meyerwerft, Berentzen Apfelkorn en het jaarlijkse Sinterklaasfeest. De UT-Kring organiseert voor elk wat wils. Al deze sociale, culturele en sportieve activiteiten zorgen voor een stukje verbondenheid, een gemeenschapsgevoel dat van ongekend belang is voor de universiteit.

Bezoek Apfelkorn Berentzen

Sportieve middag 2018

Kerstbloemschikken 2018

Libelle zomerweek 2019

Bezoek scheepswerf Meyerwerft 2017

Sportieve middag 2018

Barbeque workshop 2016

Ibiza workshop 2019

Imkervereniging De Botte Hommel

Bezige bijen

..... Zijn ze met z'n honderdduizenden, of met een stuk of vijf à tien? Het hangt er maar net vanaf wie je telt: de bewoners van de bijenkasten op de campus, of degenen die voor ze zorgen. Welkom bij imkervereniging De Botte Hommel.

Tekst: Marieke Enter Foto: Unsplash

'Bijen houden is ontzettend leuk', zegt Nico van Diepen, gepensioneerd docent bij informatica en vakdidacticus bij de lerarenopleiding en al jarenlang nauw betrokken bij de imkerafdeling van de UT-Kring. 'Het mooie is dat bijenvolken functioneren als één organisme. Een honingbij zal nooit voor zichzelf kiezen, maar altijd voor het collectief. Ze kunnen ook ontzettend goed samenwerken. Om bijvoorbeeld zo efficiënt mogelijk nectar te halen, vertellen ze elkaar waar de beste nectarbronnen zijn: de bloemenvelden, de bloesems van bomen.'

Goede zorgen

Van die nectar maken bijen honing, dat kleverige maar overheerlijke goudgele goedje waar het veel imkers om te doen is. Van Diepen: 'Net zoals melkkoeien meer melk produceren dan kalfjes nodig hebben, zo produceren honingbijen meer honing dan ze nodig hebben om de winter door te komen. Dankzij dat mechanisme kunnen we als mens ook honing eten. Tenminste, als je als imker niet te veel honing weghaalt en in het najaar je bijenvolk(en) bijvoert met bijvoorbeeld suikerwater.'

Liefhebbersniveau

In de bijenstal bij de 'nieuwe' BTD-tuinen (zie pagina 6) huizen momenteel zo'n tien bijenvolken in evenzoveel kasten. Veel meer hoeft ook niet, vindt Van Diepen. 'Honingbijen zijn weliswaar nuttig voor de bestuiving, maar ze vormen concurrentie voor de wilde bij – en die heeft het momenteel knap zwaar. Vandaar dat we de honingbijdruk niet te ver willen opvoeren op de campus.' Hun bijenvolken verplaatsen naar bijvoorbeeld boomgaarden of koolzaadvelden, doen de UT-Kringimkers niet. 'Dat is meer iets voor de grootschalige bijenhouders. Wij imkeren hier echt op liefhebbersniveau', aldus Van Diepen.

Krengerige koningin

Als echte liefhebbers hebben de leden van De Botte Hommel inmiddels behoorlijk wat kennis over 'hun' honingbij. Wat doe je bijvoorbeeld bij zieke volken, bij zwermende volken, bij agressieve volken? (Antwoord op

dat laatste: 'Dan is de koningin een kring en zit er meestal niets anders op dan een nieuwe inbrengen – en ja, dat betekent de oude de nek omdraaien'). Alle Botte Hommelleden hebben een imkerkursus gevolgd, de meesten bij de Bijenvereniging Enschede, die flink groter is dan De Botte Hommel. 'Wij hebben niet de schaalgrootte om zelf die cursussen te geven. Onze vereniging is maar een klein clubje van tussen de vijf à tien. De meesten zijn UT-collega's, maar er zijn soms ook studentleden die een paar jaar lid zijn en daarna weer uitzwermen', vertelt Van Diepen. Het is dus niet zo dat alleen volleerd imkers zich kunnen aansluiten bij De Botte Hommel. Ook medewerkers en studenten die eerst een tijdje spreekwoordelijk willen snuffelen aan de imkerij, zijn welkom in en om de bijenschuur. 'We zijn hier allemaal natuurliefhebbers en we vinden het leuk geïnteresseerden een beetje wegwijs te maken in de bijenwereld.'

Zoemt van bedrijvigheid

Dat thuishonk van de imkervereniging heeft overigens een bijzondere historie. Die begon verdrietig. Begin deze eeuw werd de oorspronkelijke bijenschuur door brandstichting volkomen in de as gelegd. De Botte Hommel kreeg daarna tijdelijk een nieuwe plek aan de achterkant van het campusterrein. Niet echt een ideale stek, mede omdat er destijds volop werd gebouwd. Maar een nieuw onderkomen liet op zich wachten. 'Totdat de bouwvakkers daar dachten hun laarzen wel te kunnen schoonkloppen tegen de bijenschuur. Dat hadden ze beter niet kunnen doen', aldus een grinnikende Van Diepen. Na dat incident duurde het niet lang meer totdat de 'overlastgevers' een nieuwe plek kregen. En daar zit De Botte Hommel nog steeds: bij de 'nieuwe' BTD-tuin, achter de Blokhut. Momenteel zijn de bijen in diepe winterrust, maar van het voorjaar zoemt het er weer van de bedrijvigheid. Je bent van harte welkom om een keer te komen kijken. ●

‘Instappen en je nergens meer zorgen om maken’

.....

Van Winterberg tot Porto en van Kopenhagen naar de Libelle Zomerweek in Almere. De UT-Kring is goed in het organiseren van verrassende tripjes in binnen- en buitenland. Ga mee op uitje. Zoals in juni 2019 naar de Deltawerken naar de Deltawerken in Zeeland en de Tweede Kamer in Den Haag.

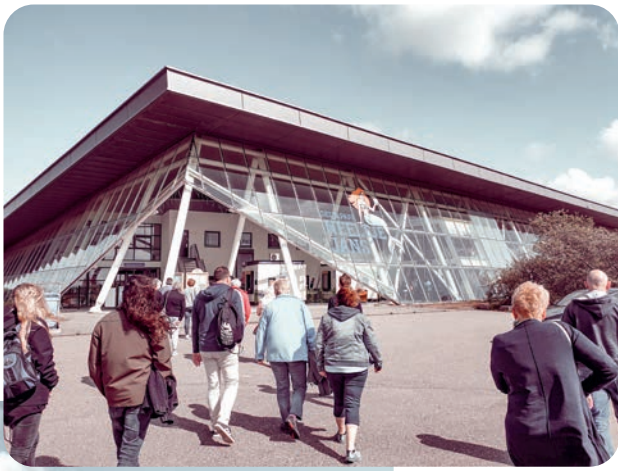
Het reisgenootschap, zo'n dertig man sterk, verzamelt om 6 uur 's ochtends bij de Spiegel, waar een touringcar staat opgesteld. Chauffeur Ismail Capartas heet het gezelschap welkom via de intercom. Hij is een bekend gezicht voor de UT-Kring: de buschauffeur rijdt de personeelsvereniging al een jaar of vijf rond. Ook voor Capartas ging de wekker vroeg. 'Ik moest de ontbijtpakketjes regelen die iedereen op zijn stoel heeft liggen. Noem mij chauffeur en een soort-van-reisleider. Er komt nog heel wat bij zo'n tweedaagse trip kijken. Dat vraagt om creativiteit, maar ik houd wel van een uitdaging. Hoe groter de druk, hoe beter ik presteer. Zo zijn we met de UT-Kring een keer naar Londen geweest. Moest ik de touringcar op de kanaaltunneltrain manoeuvreren. Dat was centimeterwerk. Zulke ritten vind ik mooi.' Na een reis zonder veel oponthoud parkeren we bij het bezoekerscentrum van de Oosterscheldekering, onderdeel van de Nederlandse Deltawerken. Het waterwerk is Neerlands trots, zo blijkt uit de film die het reisgezelschap ter introductie krijgt voor-

geschoteld. Een van de reisgenoten, Adrie Neutink-Bosch (vroeger catering, inmiddels gepensioneerd), is onder de indruk. 'Nu weet je tenminste ook waarom het gebouwd is. Ik wilde altijd al eens naar de Deltawerken, want mijn vader heeft indertijd meegeholpen aan de bouw. Wat hij precies deed, weet ik niet. Volgens mij iets met de staalconstructie. Het is al lang geleden. Ik weet alleen dat-ie de hele week van huis was.'

Koude rillingen

De meesten moeten Adrie gelijk geven. De Oosterscheldekering is inderdaad een imposant bouwwerk. Langs smalle ijzeren trappen beklimt het gezelschap de betonnen kolos. Door de schuiven gutst het water met hoge snelheid de Oosterschelde in. De koele zeewind en de schaduw van de betonnen pijlers bezorgen de reisgenoten koude rillingen.

Vooraf universitair docent Jamy Li, die slechts een korte broek en een shirt draagt, heeft het koud. De UT-Kringdames kunnen het

Tekst: Jelle Posthuma
and Rense Kuipers
Foto: U-Today

niet over hun harten verdagen. Ze voorzien de jonge Canadese onderzoeker van een sjaal, die op zijn beurt een regenbroek aantrekt. Een bijzonder gezicht, maar koud is het in ieder geval niet meer.

Pensioen

Jamy Li is als dertiger een uitzondering op het gezelschap. De meesten zijn de vijftig inmiddels gepasseerd. Ook de seniorenvereniging GEWIS is goed vertegenwoordigd. Tijdens de boottocht over de Oosterschelde geniet het GEWIS-echtpaar Hukker zichtbaar van het mooie weer. 'Ik ben sinds januari met pensioen', vertelt Kees Hukker. 'Dat had van mij nog niet gehoeven, trouwens. Ik had graag willen doorwerken. Lichamelijk en geestelijk zit het nog goed. Op de UT werkte ik als salarisadministrateur. Drieëndertig jaar op dezelfde afdeling, drieëndertig jaar onder dezelfde chef. De trip bevat uitstekend. Vroeger, toen ik nog werkte, ging ik nooit mee met de UT-Kring. Ik vond werken belangrijker. Nu is er wel tijd voor.'

'Hierbij open ik de Staten-Generaal'

Na een overnachting in Oostkapelle gaat de trip door richting Hofstad. Een rondleiding volgt langs Binnenhof en Ridderzaal. Hoe passen de duizend aanwezigen in de zaal op Prinsjesdag, vraagt de groep zich af. Die doet in het echt veel kleiner aan dan op tv. 'Het zal hier ook wel aardig warm worden dan', klinkt uit de groep. De gids knikt. 'Daarom zie je de politici nog weleens knikkebollen tijdens de troonrede.'

De volgende bestemming is de Eerste Kamer, voor het overgrote deel van de groep te bereiken via de trap. Een enkeling neemt de lift en komt niet uit op de publieke tribune, maar staat ineens tussen de 75 groene zetels. Trudie Hondelink maakt gebruik van de gelegenheid en scandeert naar de rest: 'Hierbij open ik de Staten-Generaal!'

Na de Eerste Kamer is de Tweede Kamer aan de beurt. 'Wist u dat minister Ank Bijleveld aan de Universiteit Twente gestudeerd heeft?', poneert Trudie Hondelink tegen de gids. 'En we hadden onze

oud-collegevoorzitter Anne Flierman gevraagd of hij ons wilde rondleiden. Maar hij kon helaas niet vandaag.'

Nergens zorgen over

Na een paar vrij te besteden uurtjes in Den Haag, vergt de weg terug naar het oosten wat meer geduld dan eerder. Bij vlagen is het stapvoets rijden op het overspannen Nederlandse wegennet. Opnieuw wordt er goed voor elkaar gezorgd. Remco Veenstra, Business Controller op de UT, loopt heen en weer om koffie en thee te brengen. Hij heeft zijn zestienjarige zoon Mart meegenomen. 'Mart is mee, omdat ik volgende week met mijn andere zoon naar een voetbaltoernooi in Zweden ga. Bovendien heeft-ie net examen gehad, dus hij is al vrij van school.'

In restaurant Negentien23 in Hengelo wacht een afsluitend dinerbuffet. Terugblikkend zegt Jolinde Gosseling (Culture & Events): 'Ik hou hier wel van! Je stapt in een bus en je hoeft je nergens meer zorgen over te maken. Ja, dat geldt voor alle uitstapjes met de UT-Kring. Dit tripje leek me wel gezellig en ik was nog nooit bij de Deltawerken of het Binnenhof geweest. Dan is de keuze om twee snipperdagen op te nemen niet zo moeilijk. Wat er beter kan? Misschien dat het jongere personeel beter hun weg kan vinden naar de activiteiten van deze vereniging, het aanbod is in ieder geval breed genoeg.'

Dit verhaal is eerder gepubliceerd bij U-Today. ●

De meester in jezelf

Tekst: **Marieke Enter**
Foto: **Shutterstock**

Ga staan met je gezicht naar de zon. Adem diep in en voel hoe je longen zich vullen met zuurstof. Maak een rustige beweging met je armen alsof je het zonlicht naar je toe schept. En adem uit. Breng je armen opzij, alsof ze drijven op water, en tast met je vingertoppen als het ware de ruimte af. Blijf rustig ademhalen. Breng nu je armen in slow-motion voor je lichaam. Kruis je armen, draai je handpalmen naar de aarde. Beeld je in dat vanuit je kruin een touwtje naar de hemel loopt, waardoor je hoofd bijna gewichtloos balanceert in het kuiltje van je atlas, het bovenste deel van je wervelkolom. Adem nog eens diep in en zet al je zintuigen wagenwijd open. Voel je hoe de huid van je handpalmen zachtjes tintelt?

Dat voelt goed hè, om zo rustig en vol aandacht te bewegen? Daar knappen je lichaam én je geest enorm van op. Bij de taiji & qigong-groep van de UT-Kring leer je de fijne kneepjes van deze oosterse ontspanningsleer. En de groep heeft nog ruimte voor nieuwe leden! Jan Freerk Popma weet er meer over, bericht hem straks maar. Maar nu nog even niet. Focus je op je ademhaling. Laat je gedachten maar lekker afdwalen. Voel wat je voelt. Hier hoeft je even he-le-maal niets. ●

TENNISCLUB

‘Het is soms passen en meten’

.....

Het organiseren van tennislessen en enkele toernooien zijn de kernactiviteiten van de UT-Kring Tennisvereniging. Af en toe vliegt er een clinic tussendoor. Zoals laatst nog, toen de club dertig jaar bestond. Doel: het werven van nieuwe leden.

Tekst: U-Today
Foto: UT archief

Met de huidige 26 leden, mogen er namelijk wel wat nieuwe leden bijkomen. ‘Het ledenaantal loopt de laatste jaren langzaam achteruit en er is weinig nieuwe aanwas. Een deel van onze leden moet afhaken, omdat het fysiek niet meer gaat of door andere bezigheden, waardoor het niet meer te combineren valt’, zegt Michel ten Bulte, voorzitter van de UT-Kring Tennisvereniging.

Trainingen

De tennisvereniging traint op maandagavond van zes tot acht uur in twee groepen. Het Sportcentrum verzorgt de tennislessen. Sportdocent Frank Eulderink staat voor de groep. Het niveau is gevarieerd, van beginner tot enigszins gevorderd. Sommige leden kunnen volgens secretaris Herman Koppelman ‘een aardig balletje slaan.’

Verder organiseert de club jaarlijks drie toernooien. In het voor- en najaar en een indoortoernooi. ‘Die altijd heel gezellig zijn’, aldus Koppelman.

Maar dit jaar kwam het er niet van door corona. ‘Sinds maart zijn er beperkingen qua lessen en aanvankelijk kregen de studenten voorrang. Maar, na goed overleg, bleek er toch wat meer mogelijk en lessen we weer.’ De opkomst tijdens de lessen is tegenwoordig wat groter dan anders, merkt de secretaris. ‘Als door de coronamaatregelen niet iedereen tegelijk op de baan kan, is het soms passen en meten om iedereen aan de beurt te laten komen.’

De lessen zijn buiten. Maar, ook als het koud is, is de opkomst hoog. ‘Iedereen is blij dat-ie weer kan spelen. Tijdens de lockdown zit je veel binnen, dan is het fijn om buiten een balletje te slaan. Mensen blijven na afloop wat langer hangen. Ze hebben zin in een praatje. Een sociaal aspect dat er ook zeker bij hoort.’ ●

Text:
Photo:

VOETBALLEN BIJ DE UT-KRING

Tekst: Jelle Posthuma

‘Een wekelijks hoogtepunt’

De personeelsvereniging van de UT kent sinds 1967 een eigen voetbalvereniging. En, de bal rolt nog steeds na ruim vijftig jaar. ‘Tijdens een potje voetbal leer je mensen écht kennen.’

Zo rond de klok van vijf, op de eerste werkdag van de week, begint het voetbalhart van menig UT'er sneller te kloppen. Ze mogen weer. In de kleedkamer van het Sportcentrum worden ogen voorzien van lenzen en enkels van tape. Spieren schrikken wakker van de plotselinge warming-up. Schuivende schoenen piepen over de harde sporthalvloer. Wie hoort bij wie? Uit een gehavende tas verschijnen riekende hesjes die de twee strijdkrachten uit elkaar moeten houden. Nog een laatste highfive. Het spel is op de wagen. ‘Het is een wekelijks hoogtepunt’, stelt Michel Ehrenhard, voorzitter van de Futsal Group. De tevens aanvoerder van het voetbalteam zegt het lachend, maar hij is naar eigen zeggen bloedserius. De formule van het wekelijks hoogtepunt is vrij eenvoudig. Twee teams, ieder vijf voetballers plus wissels, spelen ruim een uur lang onderling partij. De regels van het zaalvoetbal gelden, maar een scheidsrechter is niet nodig. ‘Er is nooit gedoe’, weet de voorzitter. ‘Ik vind het vooral mooi hoe je mensen leert kennen. De één is bloedfanatiek, de ander laconiek. Dat zie je op het voetbalveld veel sneller dan in een werkomgeving.’

Hoe zit het eigenlijk met het niveau? Dat is ‘heel hoog’, reageert Ehrenhard grijnzend. ‘Zonder gekheid: er is een basisniveau, maar het is heel divers.’ Deze diversiteit is volgens hem een kenmerk van het team. ‘We hebben zo’n beetje alles in huis. Nederlanders, Duitsers, Italianen, Indiërs, Iraniërs, Columbianen, en dan vergeet ik vast nog een paar landen. Er doen promovendi mee, maar ook hoogleraren. Ook hebben we een mooie mix van faculteiten. Deze mix leverde al mooie samenwerkingen op buiten het voetbalveld. En, niet te vergeten: mannen en vrouwen voetballen gewoon samen in ons team. De dames kunnen gemiddeld beter voetballen dan de heren’, voegt hij er terloops aan toe. Dit seizoen is er een om snel te vergeten. Vanwege corona gingen de meeste voetbalontmoetingen niet door. Dat is een heel gemis, stelt de voorzitter. ‘Er zijn geen echte alternatieven. We hopen daarom dat we snel weer mogen. Voor de meesten is het voetbal op de vroege maandagavond een onmisbare uitlaatklep.’ ●

Ús Abe

Hij was misschien wel beter dan Johan Cruyff en het voetbalstadion in Heerenveen draagt nog altijd zijn naam. Natuurlijk, we hebben het over Abe Lenstra, ús Abe (onze Abe) voor Friezen. Wat minder mensen weten is dat hij ooit het voetbalteam van de personeelsvereniging trainde. Eind jaren zestig kwam Abe Lenstra als oefenmeester naar de campus. Eén anekdote over Abe's eigenzinnigheid mag hier niet ontbreken. Er waren trainingen bij van slechts vijf minuten. De oud-international vond het dan voldoende en weigerde verder te trainen. Het bestuur besloot de oefenmeester daarop een stopwatch cadeau te doen. De vraag rijst: zou het huidige team meer dan vijf minuten halen bij Abe? We zullen het nooit weten.

‘Elk water heeft bijzonder visbestand’

..... De leden van CarperDiem gooien al vijftig jaar hun hengel uit langs de kant van de campusvijvers. Scheve gezichten van ‘buitenstaanders’ genoeg, want alleen leden van CarperDiem mogen vissen op de campus. En dat verveelt nooit, zegt voorzitter Harro Mengers. ‘Je komt hier iedere keer weer voor verrassingen te staan.’

Met pak 'm beet vijftig leden is CarperDiem een kleine en gezellige subvereniging binnen de UT-Kring. Dat kan voorzitter Harro Mengers van harte beamen. 'Ik ben zelf vooral karpervisser en ik weet dat het er in dat wereldje nogal competitief aan toe kan gaan. Het mooie van CarperDiem is dat de sfeer bij ons totaal anders is. We maken vaak een praatje langs de waterkant en gunnen elkaar bovenal een mooie vangst.'

Verrassingen op de campus

Die mooie vangst hengelen de leden vooral uit de tientallen vijvers op de campus. Daar zijn de vissers als een kind in een snoepwinkel. 'Elk water heeft zijn eigen bijzondere visbestand', weet Mengers. 'Het mooie van de campusvijvers is dat je elk keer weer voor verrassingen komt te staan. Of het nou een bijzonder plekje tussen de bloeiende rododendrons is dat je nog niet eerder had ontdekt, of een bijzondere vissoort die je niet in die vijver zou verwachten. Een tijdje geleden spotte ik tijdens een wandeling een witte koikarper, in een vijver vlakbij de Cubicus. Die had ik nog nooit gezien. Ja, dan gaat het wel meteen kriebelen om je hengel uit te gooien.'

Als UT-student scheikundige technologie herontdekte Mengers zelf de liefde voor de hengelsport. 'Ik had vroeger altijd wel gevestigd. Als finalist van de Shell Bachelor Master Prijs ontving ik wat prijzengeld, daarmee ging ik een week marlijnvisser. Helaas, een week lang geen beet, dus ik kon helaas niet vechten met een vis van tweehonderd kilo.' Maar, zijn liefde voor het vissen was wel weer aangeboord. Eenmaal begonnen aan zijn promotie, werd hij al snel lid van CarperDiem. 'Een promotie is best stressvol en ik zocht een hobby. Zo begon ik bij de visvereniging met een dobbertje en een korrel maïs. Nu heb ik een complete uitrusting, inclusief voederbootje. Iedere visser weet: je kunt je vrij snel verliezen in deze hobby, op een goede manier natuurlijk.'

Visserslatijn

Aan activiteiten geen gebrek bij de hengelsportvereniging. Leden staan vrij om zelf iets te organiseren, met ondersteuning van het bestuur. En elk jaar organiseert het bestuur zelf vier activiteiten, van nachtvisser op de campus en forelvisser bij een kwekerij, tot de algemene ledenvergadering, mét een gezellige borrel en het nodige visserslatijn.

Met dat visserslatijn is het ook oppassen, weet Mengers. Dat de campusvijvers privé-eigendom van de UT zijn en alleen

leden van CarperDiem er hun hengels mogen uitgooien, zorgt voor jaloezie én afgunst bij de buitenwereld. 'Vooral onder karpervissers gaan er verhalen rond dat er mythische vissen zwemmen. Maar dat is onzin. We hebben absoluut een mooi, maar zeker niet een mythisch visbestand. Toch krijg ik geregeld boze mails van mensen die hier per se willen vissen. Maar wij hebben nou eenmaal de regel dat iedereen die lid kán worden van de UT-Kring op de campus mag vissen. En ben je eenmaal lid, dan kun je lid blijven.'

Ontspanning én actie

Bovenal is Mengers blij met de samenwerking op de UT. 'We hebben nauw contact met de UT-Kring voor de communicatie en ledenwerving. En samen met contractmanager terrein, André de Brouwer, onderhouden we de vijvers en houden we het visbestand op peil. De beveiliging helpt ons mee met het wegsturen van zwartvissers. Ik weet niet eens of het tot hun takenpakket behoort, maar ze doen het wel gewoon.'

We hebben absoluut een mooi, maar zeker niet een mythisch visbestand

De naam van de vereniging, een knipoog naar 'pluk de dag', past volgens de voorzitter goed bij de leden. 'Het zijn zeker levensgenieters. Dat is ook het mooie van de hobby. Je snelt niet ergens voorbij, maar je zit rustig op hetzelfde plekje te genieten van de omgeving. Tegelijkertijd houd je constant je dobber of pieper in de gaten. Het is ultiem ontspannen, waarbij je toch constante spanning voelt. Want, ieder moment kan die hemelse rust omslaan in actie, als je eenmaal beet hebt. En de campus als achtergrond maakt deze hobby des te bijzonderder.' ●

Hechte vriendenclub

Met veertien leden zijn ze, de bijna-allemaal tachtigers van jeu de boules-vereniging Drienerlo. Het is een vriendenclub, waarbij lief en leed wordt gedeeld. 'Nieuwe leden, daar hebben we feitelijk geen ruimte voor', aldus voorzitter Cor Roordink. 'En eigenlijk is dat wel goed zo, want we zijn gewoon een hechte club.'

Gerrit Kornegoor is een van de oprichters van de vereniging, die in 1993 het licht zag. 'Toen waren we gemiddeld in de vijftig jaar oud', zegt hij. 'We zijn ontstaan uit de voetbalvereniging, maar wilden een rustigere sport, geschikt was voor de UT'ers op leeftijd én de partners. Dat werd jeu de boules. Niemand van ons is of was heel competitief, hoor. We doen dit echt voor het plezier en de gezelligheid.'

'Pakken het met z'n allen aan'

Het is allemaal een beetje houtje-touwtje bij de vereniging. In 1993 begonnen ze met vier banen. Toen de tennisvereniging nieuw gravel kreeg, hebben de leden de banen geëgaliseerd en het oude gravel opgehaald. 'Dat kenmerkt ons enthousiasme en motivatie wel', aldus Roordink. 'We pakken het gewoon met z'n allen aan. Dat zie je ook terug in de opkomst, dinsdagmiddag zijn er altijd genoeg mensen om te spelen.'

Het clubhuis is hetzelfde verhaal. De jeu de boulers begonnen in een overgebleven kas van de tuinders. 'We konden zo de druiven plukken', aldus Kornegoor. 'In die kas konden we schuilen voor de regen. Maar niet gezellig in een kringetje, we zaten hutje-mutje op elkaar.' Na wat omzwervingen kreeg de vereniging uiteindelijk één van de blokhutten

als uitvalsbasis. 'Maar die is eigenlijk te klein' vindt het tweetal. We zouden nog wel graag iets anders willen.'

Sociale contacten en gezelligheid

De vereniging draait dan wel om de sociale contacten en de gezelligheid, toch is er een competitief element. Zo worden jaarlijks de clubkampioenschappen gehouden. 'Iedereen kan tegen z'n verlies', zegt Roordink. 'Maar daar gaat het toch ook om de winst, hoor.' Lichamelijke gebreken, die de jaren met zich meebrengen, hoeven geen belemmering te zijn voor de spelers. 'Heel wat van onze leden hebben een touwtje met een magneet. Daarmee kun je de metalen bal zonder te bukken weer in je handen krijgen. Ideaal is dat.'

Het geringe ledenaantal, daar zitten de jeu de boulers niet echt mee. 'We hebben gewoon weinig ruimte en maar vier banen. Wil je een beetje leuk spelen, dan moet je echt niet meer dan vier mensen op een baan zetten', aldus Kornegoor. 'Onze jongste speler is in de 70, de oudste 94 – we zijn dus gewoon een langzaam uitstervende club. Dat is ook niet erg. We kennen elkaar door dik en dun, hebben mooie momenten en verdrietige gedeeld. Dan is het wel goed dat dit clubje bij elkaar blijft zolang het kan.' •

Organisatie UT-Kringactiviteiten op nieuwe leest

.....

Wil jij weleens een leuke activiteit voor en namens de UT-Kring organiseren, maar hik je er tegenop om zitting te nemen in een 'traditionele' activiteitencommissie? Lees dan even verder, want de activiteitenorganisatie de UT-Kring krijgt een nieuwe, flexibele opzet.

Vanwege corona staan de activiteiten van de UT-Kring momenteel op een laag pitje. Maar ooit, als de virussituatie het toestaat, hoopt de personeelsvereniging weer 'ouderwets' leuke dingen te ondernemen met de leden. En jij kunt helpen dat mogelijk te maken!

Het bestuur van de UT-Kring neigt ernaar om het idee van een 'vaste' activiteitencommissie los te laten. 'Elke vereniging merkt dat het steeds moeilijker wordt om vrijwilligers te vinden. Bij ons is dat niet anders. Veel collega's zijn heus wel bereid om zich in te spannen voor de UT-Kring, maar hebben een te druk leven om jaarrond zitting te nemen in een 'klassieke' activiteitencommissie. Dat zette ons aan het denken. Voor de UT-Kring is het niet strikt noodzakelijk dat de activiteitencommissie bestaat uit een 'vaste ploeg'. Het kan ook prima werken als we een poule hebben van mensen die elk één of meerdere activiteiten organiseren. Daar peilen we nu de animo voor', verklaart voorzitter Dirk de Groot.

Van skydiven tot bloemschikken

Dus stel dat je wel een keer zou willen indoor skydiven met de UT-Kring, of dat het je leuk lijkt om een kart-competitie te houden met andere petrol heads van de UT-Kring, dan ben je van harte welkom om dat te helpen organiseren – zonder dat je óók meteen hoeft te helpen bij de organisatie van het bloemschikken of de Sinterklaasviering. Of andersom: vind je het hartikke leuk om te helpen bij het bloemschikken of de Sinterklaasviering, maar loop je niet warm voor kartcompetities of skydive-sessies? Geen probleem, bij de activiteitencommissie 'nieuwe stijl' hou je je alleen bezig met wat jij leuk vindt. En doordat je je niet voor elke activiteit hoeft in te zetten, is het tijdsbeslag ook te overzien. 'Met zo'n flexibele opzet is hopelijk de drempel lager om UT-Kringactiviteiten te helpen organiseren', aldus De Groot. Hij vertelt je graag meer over de mogelijkheden, dus aarzel niet contact op te nemen.

Independent and *outspoken!*

Do you want to stay up to date about everything that's happening at the University of Twente? Follow U-Today.

Visit www.utoday.nl or download our app!

